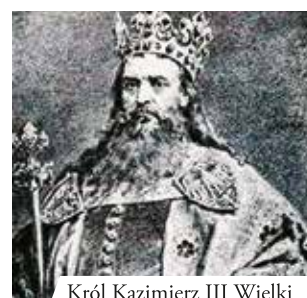

Obraz, który znajduje się w Kościele Bożego Ciała w Krakowie, na którym przedstawione jest zjawisko świetlistych promieni, pochodzących z mokradel

Detal obrazu

Król Kazimierz III Wielki

Panorama z widokiem na Wawel, gdzie zdarzył się Cud. Obecnie teren jest całkowicie zrekultywowany

Wnętrze Kościoła Bożego Ciała, Kraków

Kościół Bożego Ciała, Kraków

W 1345 roku, kilku złodziei ukradło z kościoła położonego niedaleko Krakowa, cyborium, zawierające konsekrowane Hostie. Sprawcy bardzo szybko zorientowali się, że cyborium nie było wykonane z prawdziwego złota, więc wyrzucili je do mokradł pełnych śmieci i błota. Wówczas na mokradłach pojawiło się bardzo silne światło, które pochodziło z błota. Jasność trwała przez całą noc i dzień przez kilka dni. Wszyscy mieszkańcy zauważyli to niezwykle zjawisko i podjęto decyzję o powiadomieniu o nim Biskupa Krakowa. Prałat nie mógł zrozumieć, w jaki sposób z mokradł uwalniają się tak jasne promienie światła, że widać je z odległości kilku kilometrów, zarządził zatem trzy dni postu i modlitwy. Trzeciego dnia, mieszkańcy miasteczka udali się na

promieniejące mokradła w procesji, której przewodniczył sam Biskup. Poszukiwania objęły cały teren i, w końcu, pewien człowiek odnalazł cyborium z Hostiami, które były całkowicie nienaruszone i emanowały oślepiającym blaskiem. Wzruszona ludność rozpoczęła chwalić Pana i świętować Cud. Po dziś dzień, każdego roku z okazji święta Bożego Ciała, Cud jest upamiętniany w kościele Bożego Ciała w Krakowie. Ówczesny król Polski, Kazimierz III Wielki, wydał rozkaz, by na cześć Cudu wzniesić kościół pod wezwaniem Bożego Ciała.

Na tym obrazie przedstawiona jest procesja Biskupa i mieszkańców po odnalezieniu Cudownych Hostii w mokradle